

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, jako że uznano, iż kolidujące oznaczenia różnią się od siebie na płaszczyźnie wizualnej, brzmieniowej i koncepcyjnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1, art. 73, 74 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2007 r. — Secure Computing przeciwko OHIM — Investronica (SECUREOS)

(Sprawa T-277/07)

(2007/C 235/25)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Secure Computing (Minnesota, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci H.P. Kunz-Hallstein i R. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Investronica, SA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie R 1063//2006-1
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SECUROS” dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie nr 2659944)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Investronica, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „SECUREURO” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 126 290) dla towarów i usług z klas 7, 9, 16, 35, 36, 37 i 42 oraz graficzny znak towarowy „secureuro” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 418 135) dla towarów i usług z klas 7, 9, 16, 35 i 36.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odmowa rejestracji

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2007 r. — Sepracor przeciwko OHIM Laboratorios Ern (LEVENIA)

(Sprawa T-280/07)

(2007/C 235/26)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sepracor Inc. (Malborough, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci E. De Gryse, E. Cornu, D. Moreau)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 18 kwietnia 2007 r. w sprawie R 1555/2006-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sepracor, Inc.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny wspólnotowy znak towarowy „LEVENIA” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 2 563 799

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Laboratorios Ern, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny krajowy znak towarowy „LEVELINA” dla towarów z klas 1 i 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: strona skarżąca podnosi, że sporna decyzja narusza art. 43 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jak również zasadę 22 rozporządzenia wykonującego rozporządzenie w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jako że Pierwsza Izba Odwoławcza uznała, że nieużywanie krajowego znaku towarowego „LEVELINA” było usprawiedliwione dla niektórych rodzajów produktów i preparatów farmaceutycznych, podczas gdy takie uzasadnienie nie może stanowić „usprawiedliwionych powodów” nieużywania w rozumieniu art. 43 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Ponadto strona skarżąca podnosi, że nawet gdyby Trybunał uznał, że decyzja Izby Odwoławczej była prawidłowa i że nieużywanie było wystarczająco usprawiedliwione sporna decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2007 r. — ecoblue przeciwko OHIM — BBVA (Ecoblue)

(Sprawa T-281/07)

(2007/C 235/27)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ecoblue AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Osterrieth i T. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 25 kwietnia 2007. w sprawie R 844/2006-1,
- odrzucenie sprzeciwu Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA wniesionego wobec zgłoszonego słownego znaku towarowego „Ecoblue”
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Ecoblue” dla usług z klas 35, 36 i 38 (zgłoszenie nr 2 871 598).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne znaki towarowe „BLUE” (wspólnotowy znak towarowy nr 1 345 974), „BLUE JOVEN” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 065 100), „BLUE BBVA” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 065 621), „TARJETA BLUE BBVA” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 277 291), „QNTAME BLUE” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 391 878), „HIPOTECA BLUE” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 392 181), „HIPOTECA BLUE JOVEN” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 794 998) i „MOTOR BLUE JOVEN” (wspólnotowy znak towarowy nr 3 060 878)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ⁽¹⁾ ponieważ pozostające w konflikcie znaki towarowe nie są podobne i w konsekwencji nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2007 r. — Tailor przeciwko OHIM (Gesäftsasche links)

(Sprawa T-282/07)

(2007/C 235/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tom Tailor GmbH (Hamburg, Niemcy) (Przedstawiciele: adwokaci S.O. Gillert, K. Vanden Bossche i F.Schiwek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 maja 2007 r. w sprawie R 669/2006-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Gesäftsasche links” dla towarów z klasy 25 (zgłoszenie nr 4 287 751)